

ROZHOVOR S FILIPEM

Filipe, odkud pocházíte?

Pocházím z tohoto kraje, ale ne přímo z Jerky, narodil jsem se ve Wroclawi.

Při jaké příležitosti Vás napadlo vytvořit tento projekt a proč zrovna škola v Jerce?

V roce 2005 jsem byl pozván do Jerky a obdržel jsem tam knihu Wankowicze w Jerce, ve které mě fascinoval příběh dívky Betty Cousidine. Ta totiž přijala pozvání spisovatele Wankowicze do Jerky a v knize popisuje prostředí Jerky. Tento příběh mě natolik inspiroval, že jsem se rozhodl pro družbu právě s Jerkou.

Co bylo nejtěžší na organizaci této družby?

Domluvit se s oběma stranami, oslovit a hlavně sehnat žáky. Musím říct, že mi pomohl učitelský sbor s panem ředitelem, protože jsem se u nich setkal s nadšením.

Splnilo se Vaše očekávání?

Ano, jsem nadmíru spokojený a myslím, že to bude fungovat i nadále.

Co očekáváte od tohoto projektu do budoucna?

Doufám, že tento vlak, který jsem pomáhal roztačovat a rozjíždět, pojedě dál a já budu moci pozvolna vystupovat a že spolupráce vydrží a bude úspěšně pokračovat i beze mě.

Myslíte si, že žákům se pobyt líbil a že jim to něco přineslo?

Podle mě ano. Kontakt s jiným národem určitě napomohl žákům k poznání něčeho nového. Mohli si poprvé vyzkoušet, jaké je to vyrazit do světa bez rodičů a domluvit se tzv. na vlastní pěst. V budoucnu se snad nebudou tolik bát vyjet do zahraničí.

Michaela Blažková, Simona Karásková

ROZHOVOR S ŘEDITELEM

Jak Vás napadlo uskutečnit výměnný pobyt s polskými žáky z Jerky?

Myšlenka spolupráce se zahraniční školou se zrodila již dříve. Zpočátku jsme chtěli navázat spolupráci se školou v Rakousku, ale překážkou byla jazyková bariéra. Po rozhovoru s mým přítelem mistrem Filipem TaK jsme dospěli k názoru, že by bylo vhodné a možné navázat spolupráci se školou v Polsku. Osobně jsem se tam byl podívat o prázdninách v roce 2010 a spolupráce byla na světě. Naši i polští žáci se od 3. ročníku učí anglicky a od 7. ročníku začínají s výukou němčiny. Pokud jim znalosti těchto jazyků ke komunikaci nestačí, pomáhají si při komunikaci i svým mateřským jazykem, který je při pomalé mluvě srozumitelný.

Myslíte si, že celkově se pobyt vydařil?

Velmi se vydařil. Byla navázána nová přátelství.

Jaká atmosféra panovala mezi učiteli?

Vynikající, přátelská a velmi vstřícná.

Myslíte si, že polští a čeští žáci a učitelé budou i nadále udržovat přátelství?

Jsem o tom přesvědčený.

Co plánujete do budoucna s polskou školou v Jerce?

Budeme pokračovat ve vzájemných výměnách žáků a učitelů. V roce 2013 pojedou naši žáci a učitelé zase do Jerky. Jde nám o vzájemné poznávání žáků, učitelů, seznámení se s atmosférou ve školách, poznání prostředí v Jerce a v našem městysu.

Eliška Havlíčková, Anežka Stránská, Lukáš Blažek, Vilém Paušima

PROGRAM

Ve čtvrtek 24. května přijeli za námi do Havlíčkovy Borové žáci z polské Jerky. Nejprve jsme je po šestihodinové cestě pozvali do školní jídelny na občerstvení. Pan ředitel je všechny přivítal a seznámil nás s plánovaným programem na příští čtyři dny. Na úvod nás čekala procházka po Borové. Z výšky od kostela jsme se rozhlédli po krajině a vydali se na obhlídku obce. Obešli jsme školní pozemek, školku, dětské a fotbalové hřiště. Po návratu do školy jsme si návštěvníky odvedli nebo odvezli do svých rodin. Ti, kteří se znali od loňska, to měli podstatně snazší, ale nakonec jsme to zvládli i my, kteří jsme se viděli poprvé.

Páteční dopoledne jsme strávili ve škole běžnou výukou. Polské děti jsme samozřejmě usadili mezi sebe do lavic. Během vyučování jsme poznali, že máme mnoho společného, ale i odlišného. Musíme polské žáky pochválit, jak úspěšně se zapojili nejen do angličtiny a němčiny, jazyků, které se učí stejně jako u nás, ale i do češtiny, matematiky, chemie a zeměpisu. Před obědem jsme ještě stihli souboj v kuličkách na antukovém hřišti. Na památku návštěvy jsme zasadili dvě lípy (naše národní stromy) na dětském hřišti. Došli jsme si na oběd a chystali se na Zelenou horu do Žďáru nad Sázavou. Prohlédli jsme si památku UNESCO a cestou zpět navštívili ještě Hasičské muzeum v Přibyslavi. Jelikož v Polsku znají Jana Žižku, protože u jejich města bojoval jako žoldák, ukázali jsme jim i Žižkovu mohylu. Po svačině ve škole navštívila polská výprava ateliér malíře Filipa T.A.K. a rodný dům Karla Havlíčka Borovského. Večerní program zpestřilo grilování a diskotéka.

Sobotním celodenním programem byla na přání hostů návštěva Prahy. Viděli jsme chrám sv. Víta, hlavní střídání stráží na Pražském hradě, Vladislavský sál, Karlův most, Staroměstský orloj, sochu Jana Husa. Na Václavském náměstí jsme se vyfotografovali pod sochou koně. Vrátili jsme se v podvečer. Část výpravy si užila venkovskou tancovačku v Oudoleni, kde hasiči slavili 110. výročí založení sboru. Spát se šlo až pozdě večer. O to horší bylo nedělní vstávání. Sraz byl v Borové už v 7.00 hodin. Každý polský kamarád dostal na památku upomínkové předměty, které se váží k našemu kraji, a také drobné dárky věnovali rodiče. Popřáli jsme šťastnou cestu a večer již netrpělivě čekali na počítačích na zprávy z cesty.

Kateřina Antlová, Jaroslav Dohnal

POHLED ŽÁKYNĚ, KTERÁ ZAŽILA POLSKÉ ŽÁKY POPRVÉ

Mám-li pravdivě popsat, jak jsem se i se svým bráchou dorozuměla s Paulou a Bartekem (polští kamarádi), tak nejupřímnější a nejpravdivější bude napsat: „Jak se dalo!“ Bratr to měl trochu jednodušší, protože mu je už 16 let a polského kamaráda zná z loňského roku. Stručně řečeno, komunikace probíhala asi takto: Když my na ně česky, oni na oplátku na nás polsky. S angličtinou to docela šlo, sice jenom v jednoduchých větách, ale pro začátek všechno lepší než na sebe nechápavě zírat. Druhý den už to bylo mnohem lepší a musím přiznat, že Bartek se oproti Paule snažil mnohem víc, asi je to tím, že je starší.

Eliška Thomayerová

POSTŘEHY ŽÁKŮ Z VYUČOVÁNÍ

Kluci z Polska se mi zdají komunikativnější než holky, více se do všeho zapojovali. Ve všech předmětech, které jsme v pátek měli, jsou na tom podobně jako my, i v angličtině. Hodně kluků umí moc dobře hrát fotbal, v tom jsou lepší.

Ze začátku se s námi ve třídě moc nebavili, chodili jenom za lidmi, se kterými přijeli. Ale po první hodině se začali projevovat, hlásili se a vypadalo to, že se jim u nás líbí. Nyní bych si už určitě domů vzala kamarádku z Polska, protože vím, co to obnáší.

V matematice se mi zdáli být lepší. Poměrně dobře rozumí a komunikují mezi sebou, ale i s Čechy. Angličtina měla tu výhodu, že byla pro nás všechny stejná. Celkový dojem z Poláků byl dobrý, doufám, že si oni o nás nemyslí opak.

Ondřej Béna, Milan Pivnička, Natálie Brychtová